

نام: مهري

نام خانوادگی: سلیمان پور

مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد

رشته و گرایش: زبان و ادبیات فارسی، ادبیات کودک و

نوجوان

استاد راهنما: دکتر سعید حسام‌پور

تاریخ دفاع: 1391/12/05

بررسی عناصر فانتزی (تخیل و جادو) در سه گانه ی پارسیان و من

هدف از پژوهش پیش رو، بررسی دو عنصر اساسی فانتزی، یعنی تخیل و جادو در سه گانه ی پارسیان و من است. مبنای مؤلفه های تخیل بر پایه ی دیدگاه تخیل شناختی ژیلبر دوران بوده و جادو در مفهوم هر کنش و کنش گری شگفت و بر اساس تقسیم بندی جادوی سیاه و سفید و نیز جادوی تقلیدی و پیوندی بررسی و برای داده کاوی از روش تحلیل محتوای قیاسی و برای داده یابی از روش اسنادی استفاده شد. نتایج نشان داد، که در شکل گیری تصاویر تخیلی داستان های پارسیان و من، جلوه ها و نمادهای صورت های زمانی منظومه ی روزانه، به ویژه ریخت حیوانی بسامد بالایی دارند. این ریخت به شکل حیوان پردازی در تصاویر تخیلی هر سه اثر فراوان نمود یافته است. نمادهای تاریکی پس از صورت زمانی حیوانی بیشترین سهم را در القای ترس قهرمان با تصاویری سیاه، تیره ایفا می کنند. سقوط تخیلی نیز بیشتر به صورت سرگیجه، میخکوب شدن، بهت نفس گیر و جلوه های جهنم در هر سه کتاب نشان داده شده است. البته این نمادهای روزانه ی منفی برای القای فراوان تر وحشت و ترس، بیشتر به صورت ترکیبی و سوار بر یکدیگر آمده اند. پس می توان نتیجه گرفت، بر پایه ی دیدگاه ژیلبر دوران، زمان و مرگ از مقوله های رایج نزد آرمان آرین و نشانگر ترس و وحشت در ذهنیت او است. در زمینه ی جادو نیز پس از جادوی شگفت رایج در فانتزی ها، نموده های جادوی سیاه اندکی بیش از جادوی سفید در شخصیت ها، رفتار، مکان ها و ابزاری ویژه مشاهده می شود. بسیاری از جادو و جادوگری های پارسیان و من را نمی توان با معیارهای جادوی تقلیدی و پیوندی فریزر مطابقت داد و مصداق های این دو در داستان ها چندان زیاد نیستند. از گونه های دیگر جادو چون رؤیابینی و خواب، طلسم، ابزار و اعداد رازناک و جادویی نیز نمونه هایی در متن ها دیده می شود که هریک را می توان با جادوی سیاه یا سفید در پیوند دانست. و سرانجام نویسنده با بهره گیری از جادو و جادوکاری های شاهنامه و نیز الگوی تخیل جادویی افسانه ها و فانتزی ها، آنها را با تخیل فردی خود آمیخته است.

واژگان کلیدی: فانتزی، تخیل، جادو، مؤلفه های تخیل
ژیلبر دوران، سه گانه ی پارسیان و من